

også skal gælde for parcelhusbyggeri for mindrebemidlede efter lovens kapitel VI, dog at den særlige lempelse for mindrebemidlede familier med børn naturligvis bortfalder, hvis den nye ejer ikke opfylder betingelserne for opnåelse af denne lempelse.

ad § 11.

Medens der ved lavt socialt byggeri er hjemmel til at nedsætte ydelsen til 1,7 pct. og ved lavt forretningsmæssigt byggeri til 2,2 pct., jfr. §§ 13 og 51, er der ved lån til parcelhusbyggeri til brug for ejeren efter kapitel VI kun hjemmel til at nedsætte ydelsen til 3,2 pct., med mindre det drejer sig om en børnerig familie. Da lån efter kapitel VI kun kan ydes til mindrebemidlede, foreslås det at give hjemmel for nedsættelse af ydelsen efter samme regler, som gælder ved lavt socialt byggeri.

ad § 12.

Til gengæld for den betydelige kapitalinvestering, det offentlige yder ved en låning helt op til 85 pct. — eller 95 pct., når der opnås kommunegaranti — finder man det rimeligt, at de pågældende ikke kort tid efter skal kunne unddrage sig huslejekontrollen gennem indfrielse af statslånet. Det fastsættes derfor, at kontrollen altid skal vedvare i 20 år efter lånets endelige berigtigelse, selv om lånet måtte blive indfriet forinden.

ad § 13.

Efter den nuværende ordning bestemmes lånegrænsen ved om- og tilbygninger efter den værdi, som ejendommen ansættes til efter ombygningens tilendebringelse, hvilket medfører et betydeligt usikkerhedsmoment for bygherren, der under disse omstændigheder ikke, således som efter lovens øvrige bestemmelser, kan regne med et statslån alene bestemt på grundlag af den godkendte anskaffelsessum. Den foreslåede ændring tilsigter at skaffe bygherren en lignende stilling som efter disse bestemmelser.

ad § 14.

På grund af kapiteloverskriften over lov 46's kapitel VIII har man ofte ikke været klar over, at reglerne i kapitlet hjemler adgang til at bygge parcelhuse til brug for ejeren. Det foreslås derfor at ændre overskriften til „Lån til forretningsmæssigt og andet privat boligbyggeri“.

ad § 15.

Stiftelser eller lignende institutioner, til hvis formål det hører at tilvejebringe boliger for gamle, syge eller udslidte medlemmer eller for unge under kollegielignende forhold, kan efter den gældende lovs § 10 opnå lån på samme vilkår som det sociale byggeri.

Man har fundet det rimeligt, at der gives disse institutioner adgang til også at opnå lån på de vilkår, der gælder for det private byggeri, under hensyn til, at det ofte ikke vil være rimeligt, at institutioner, der har opsamlet kapitalmidler, helt eller delvis skal være undergivet samme vilkår som det sociale byggeri.

På grund af de pågældende institutioners sociale præg har ministeriet ment, at de, også når de søger lån efter reglerne for privat byggeri, bør have mulighed for at opnå samme rentelepelse som det sociale byggeri.

ad § 16.

Ændringen af lånegrænserne skyldes som anført i indledningen, at det på grund af det høje byggeomkostningsniveau findes rimeligt at forbedre finansieringsforholdene for det i lovens kapitel VIII omhandlede byggeri (forretningsmæssigt og andet privat boligbyggeri).

ad § 17.

Der henvises til bemærkningerne ad § 15.

ad § 18.

Medens mindrebemidlede lejere i byggeri opført med støtte i henhold til kapitel VIII får huslejetilskud i henhold til § 31, får mindrebemidlede ejere, der selv bor i parcelhuse opført med støtte efter disse regler, afdrags- og rentefrit statslån på samme måde som ejere af parcelhuse opført med støtte i henhold til kapitel VI.

ad § 19.

Der henvises til bemærkningerne ad § 12.

ad § 20.

Medens der intet er til hinder for, at der kan ydes statslån til opførelse af nye byggeføretagender, hvor der indrettes enkeltværelser til udlejning, er der ikke mulighed for at yde statslån til ombygninger af tidligere opførte ejendomme, hvorved sådanne værelser fremkommer, hvilket kan virke